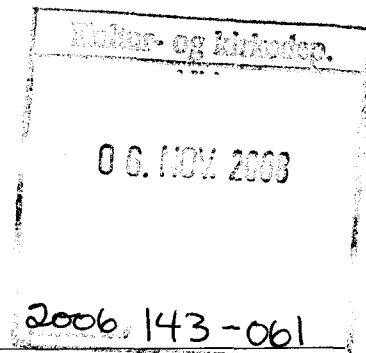

Til
Kulturdepartementet
Postboks 8030 Dep.
0030 Oslo

6
Sted/dato:
Oslo, 30/10 2008

Høringssvar til Levekårsundersøkelsene av 2008

Levekårsundersøkelsene av 2008 og 1996 viser begge det samme resultat i forholdene hos kunstfotografene;

- Bildekunstnerne er nederst i alle undersøkelser!
- Nederst av bildekunstnerne er kunstfotografene!
- Av alle kunstnere er det de kvinnelige kunstfotografene som har hatt dårligst levekår i Norge de siste 12 åra!

Forbundet Frie Fotografer som er fagforeningen til kunstfotografene, og representerer kunstnere som arbeider med fotografiske medier. Med fotografiske medier menes fotografi, video, film og innbefatter også det vi kaller det postfotografiske; 3D grafikk - simulert fotografisk virkelighet, som i f.eks dataspill.

1. FFF representerer disse menneskene som i alle år er nederst på levekårs statistikken og har 51% kvinner som medlemmer. FFF syntes denne utviklingen (resesjonen) i levekårs forholdene for de fotografiske kunstnerne er nedslående, flaut og uverdigg og anbefaler styrende myndigheter raskt å foreta radikale tiltak for å forbedre statistikken for framtida slik at verden rikeste land kan fremstå som en forbilledlig høykultur.
2. FFF syntes det er viktig at bevilgende myndigheter utnytter potensialet i kunstnere som har visuell kompetanse innen de fotografiske mediene, i en tid som kommuniserer mer med bilder og hvor mange fortsatt ikke føler seg trygge på hva bildene faktisk representerer og forteller.

Fotografi er ikke lenger bare bilder. I løpet av de siste 200 år er fotografiet den oppfinnelsen som har hatt størst innvirkning på menneskenes liv. Fotografiet har radikalt forandret kunsthistorien, samfunnet vårt verdenbilde og måten vi ser på oss selv. Oppfinnelsen av fotografiet betydde også at vi ikke lenger kan tro på det vi ser. Vi har beveget oss fra en tekstkultur til en bildekultur. Bildene er overalt, og i dag har vi flere fotografier enn vi klarer/ønsker å fordøye.

Det settes nye krav til oss når mye av det vi vet om verden er kunnskap vi har fått gjennom fotografier. Særlig unge menneskers forestillinger formers helt fra de er barn via fotografiske erfaringer i reklame, TV og aviser. Ungdom idag skaper seg sine drømmer og forbilder fra fotografiske bilder. Det er denne kunnskapen kunstfotografer samler og forvalter, slik at vi alle kan lære litt mer om bilder og stille litt sterkere opp mot det økende trykket fra globale markedskrefter når vi skal forme våre egen identitet og selvstendige meninger.

Nyhetmediene baserer sin troverdighet på de fotografiske medier og har beveget seg fra nasjonale informasjon/opplysnings medium til globale underholdningsmedium. Nyheter er blitt en kapitalistisk vare som omsettes for å akkumulere verdier for eierne. Nyhetprodusentene hviler på folks naivitet, spiller på fordommer, akkumulerer frustrasjon, og tviholder på propagandaen om dokumentarbegrepet og ideen fotografiet som sannhetsvitne. Nyhetsmediene har utvist liten grad av faglig skjønn og utvikling og har liten bevissthet rundt det de faktisk lager. Dagen etter sitter de også på første benk, sammen med alle oss andre, og betrakter det de lager. Nyhetmediene er den største og viktigste formidleren av fotografiske bilder og av folks gruppe psykotiske fordommer. Dette har store samfunnsmessige konsekvenser og den gamle hoffnarr funksjonen har igjen kanskje blitt vårt eneste forsvar. Stand-up komikere og satireprogrammer over nyhetsmediene som nyttpånytt, halloiuken, og The Daily Show/Jon Steward, forløser angst og frustrasjon skapt av nyhetsmediene. Tatt i betraktning TVs og medieskapte bilders innflytelse er det ikke overraskende at også en rekke kunstnere ønsker å analysere og kritisere nettopp disse fenomenene. Skal kunsten ha en nyttefunksjon i dagens samfunn, er det vanskelig å tenke seg en viktigere oppgave. Kanskje vil noen innvende at det er viktigere å behage. Men vi har behov for en kunst som hjelper oss å forstå og forholde oss til den aktuelle virkeligheten som omgir oss. Dette bidrar kunstfotografene til.

Materialisme, religion, mening og dårlige forbilder

Den økonomiske veksten har vært enorm i Norge, og større her enn i resten av den vestlige verden. I løpet av 30 år har vi byttet ut både nasjonale idealer og idoler. I fravær av religion og enkle forbilder som Einar Gerharsen og Oddvar Brå, har materialismen og grådighetskulturen etterlatt oss med idealer om lettjente penger. Søkkrike kjøpemenn, neddopa fotballstjerner og topplederes oppblåste fallskjerm er idoler som projeses på oss alle i massemediene. I Norge er forsiden på Dagbladets helgebilag med Lene Alexandria i "Skal vi danse". I utlandet presenteres billedkunstnere stort i massemediene som et alternativ til materialismen og ansees som forbilder med nøkler til mening og samtida. Det er flaut og stygt å være rik og norsk, uten stil.

Barn og unge utsettes for billedstormen fra den globale markedsliberalismen. Dette kan påvirke deres virkelighetsoppfatning, konvensjoner, fordommer og mental helse.

Det er sendt ut advarsel fra Helsedirektoratet om at skoleverket framover må forberede seg på årskull med større andel elever med psykiske problemer. Samtidig opplever vi at det amerikanske fenomenet skoleskyting også inntreffer i vårt naboland. Sammenhengene mellom videovold/gatevold og dataspill/virkelighet diskuteres fortsatt i forskningen og er ikke avklart.

Det er viktig å utdanne befolkningen innen praktiske mediefag, gi de en visuell kompetanse, og ikke gjøre de til passive mottakere. Vi kan lære mye av å se hvordan ungdommer allerede approprierer ny teknologi. Det blir viktig å stimulere dette ved å gi ungdom kunnskap og verktøy for å leke med de fotografiske medier slik at de får en dypere kunnskap om hvordan massemediene fungerer slik at de ikke lengre reduseres til passive mottakere.

Kulturløftet / Fotoløftet

Lager vi en film og oppdager at den er dårlig; koster det 70 millioner og 4 år å lage en ny. Symfoniorkester, opera i Lofoten, film og scenekunst er alle flotte kunstformer, men svært kostnadskrevende.

Fotografi er en svært økonomisk og demokratisk kunstform. Det er allment tilgjengelig og alle har et forhold til det. Vi kan lage et bilde på ett hundredels sekund, nesten gratis. Vi kan like fort konstatere

om det er dårlig for så å lage et nytt. Dette gir muligheter for progressiv kreativitet, dvs. hodet flytter seg fortere, og vi lærer mer på svært kort tid.

Mediekonsumet i hverdagen, og måten video, TV og film virker på individet og samfunnet, blant de viktigste problemstillingene innen vår kunstart. Derfor kan den betraktes som en av de mest interessante kunstformene vi har i dag.

I kunstverdenen internasjonalt har de viktigste utstillingene de siste 20 år vært arbeider med de fotografiske medier. I utdanningsinstitusjonene utdannes det flere kunstnere enn før som i hovedsak arbeider med de fotografiske medier. Mange ender opp med flere års høyskoleutdanning på Master nivå. Denne kompetansen bør omsettes i samfunnet.

Så lenge fotografiet er fritt og får være samfunnets viktigste verktøy for å forme individets virkelighetsoppfatning, vil samtidskunstnere som benytter de fotografiske mediene være vår viktigste instrumentelle forløser og motvekt til billedstormen fra globale markedskrefter.

I vår vestlige materialisme er denne kunsten garantien for ikke å miste forstanden.

FFF anbefaler på sterkteste styrende myndigheter å prioritere kunstnere som forsker på de fotografiske medier.

Oslo, 29. okt.008
Ole John Aandal,
Forbundet Frie Fotografer
styreleder

FORBUNDET FRIE FOTOGRAFER
Møllergt 34, postboks 8705 Youngstorget
0028 Oslo, tel. 22 20 20 70